

Op 28 oktober 2017 was ik, voor 'The Coinhunters Company', op een metaaldetector-zoekdag. Ik had meegeholpen om penningen in de grond te stoppen en daarom kon ik zelf niet meedoen aan de wedstrijd. De maandag erop scheen de zon lekker en dacht ik: "laat ik zelf eens even in de buurt gaan zoeken" en ik kwam uiteindelijk op de 'Covik' terecht. Een tijdje geleden had Geert Jansen, van de lokale historische vereniging, mij verteld dat zijn vrouw An daar in haar jeugd verschillende witte Goudse(?) pijpjes had gevonden, al waren het vaker fragmenten dan hele pijpjes. Gezien dat feit leek mij dit wel een interessante plek, maar helaas kon ik er die dag niet zoeken, want het was namelijk net ingezaaid. Eerder had Geert óók nog een tip gegeven om even te kijken achter het ouderlijk huis van zijn vrouw, aangezien daar een stuk land ligt dat in de jaren 50 is afgegraven. Ik vervolgde daarom mijn weg en gelukkig kon ik daar wél terecht. Na een poosje had ik al diverse vondsten, waaronder: wat horlogesleuteltjes; loden musketkogels en wat duiten, maar ineens zag ik iets glimmen en ik raapte het op: "Bingo, een gouden Spaanse Escudo!". Op de foto is duidelijk te zien dat deze bijzondere 'munt' niet rond is. Dit komt doordat we

hier te maken hebben met een 'halffabrikaat', oftewel 'goudbaar-tje', waarbij de vorm en de voorstellingen van ondergeschikt belang waren. Men kon dus eigenlijk ook gewoon met een 'goudklompje' betalen, maar toch deed men dit niet. De reden hiervan kan worden gevonden in het feit dat de 'Spaanse kroon' minder belastingen hief op de import van muntgeld (12,5%) dan op producten (50%). Dergelijke munten werden na invoering en de belastingafdracht vaak alsnog omgesmolten en tot normaal muntgeld verwerkt. In de regio waar deze gouden Escudo is gevonden, waren de Spanjaarden overigens erg actief. Op slechts enkele kilometers afstand bevond zich 'De Grote Schans' of ook wel 'Brummense Schans', een aarden verdedigingswerk, dat later vaak is uitgebouwd en is versterkt. De Grote Schans lag langs de westelijke oever van de IJssel, bij Leuvenheim in het Gelderse Brummen. De schans werd waarschijnlijk in 1605 op bevel van Prins Maurits opgeworpen. Binnen de schans was een wachtpost en een onderkomen voor soldaten, waardoor de schans feitelijk dienst deed als fort (een schans met een permanente bezetting). Deze bijzondere vondst is inmiddels aangemeld bij de PAN.

Een geluk bij een ongeluk

door: Ary
ticketnr.: TCC-0042

We schrijven zaterdag 12 maart 2016 om zes uur 's ochtends. Ik heb met twee zoekmaten afgesproken om naar een stort in België te gaan. We zijn daar al vaker geweest en we hebben er leuk 'middeleeuws' gevonden. Ongeveer een half uurtje later parkeer ik mijn auto bij één van hen voor de deur en ik laad mijn zoekspulletjes, eten en drinken over in zijn auto. We waren klaar voor vertrek en niet veel later gingen we op weg naar onze Zuiderburen. Eenmaal op de ring van Antwerpen, haalden we een vrachtauto in, waarop onze auto hevig heen en weer begon te schudden en te trillen. Geschokt keken we naar die vrachtauto en dachten dat daar iets mee aan de hand zou zijn, maar we kwamen al snel tot de conclusie dat we dit zelf veroorzaakten. Wat bleek namelijk, we hadden een lekke band of nog beter gezegd een klapband. Gelukkig konden we veilig de vluchstrook bereiken en toen we uitstapten om de schade te bekijken, bleek inderdaad dat één van de achterbanden er finaal vanaf was gelopen. Daar staan

we dan, zonder reservewiel, maar wel met een spuitbus om een eventuele lekke band op te pompen, maar daar hadden we dus niks aan. Echt lekker stonden we niet zo tussen de snelweg en het spoor in en we besloten om '112' te bellen. De politie hoorde ons verhaal aan en er werd een bergingsdienst gestuurd, die ons wegsleepte naar zijn bedrijf. Van daaruit konden we naar een garage, waar een nieuwe band onder de auto werd gemonteerd. Inmiddels waren we zeker vier uur en een hoop geld verder, maar we besloten om tóch nog een paar uur door te rijden naar de stort, in plaats van rechtsomkeert naar huis te gaan. Eenmaal daar aangekomen, zagen we dat we de juiste beslissing hadden genomen, want er lag een zwarte stinkende grond op ons te wachten en niet veel later vonden we daarin prachtige middeleeuwse vondsten. Eén van deze vondsten betrof deze tinnen vogel gesproche uit de eerste helft van de 14de eeuw. Dat is nog eens een geluk bij een ongeluk!